

La vie est belle

VAN CHAMBRES D'HÔTES OP HET PLATTELAND NAAR HERENHUIS IN DE STAD

NANNETTE EN CHRISTON VOELEN ZICH AL JAREN THUIS IN EN OM NYONS

Nannette Brouwer en Christon Tap wonen al een flinke tijd in Frankrijk: een kleine twintig jaar om precies te zien. Maar waar ze eerst een *chambres d'hôtes* runden op het platteland verhuren ze nu vakantieappartementen in een karakteristiek herenhuis middenin Nyons. Hoe is hun Franse avontuur verlopen? Nannette vertelt.

TEKST: KIRSTEN ZIJDERVELD – BEELD: NANNETTE & CHRISTON

‘We dachten: dit is het. Ik krijg er weer kippenvel van als ik eraan denk’

We hadden het hartstikke goed in Nederland. Christon was manager ICT en logistiek en ik was zelfstandig coach in het midden- en kleinbedrijf. Toch besloten we in 2003: als we nog een keer iets anders willen, dan moeten we het nu doen. We vroegen ons namelijk af: als we hiermee doorgaan tot we 65 zijn, hebben we dan een voldaan gevoel? Het stel gaat brainstormen over hun wensen en mogelijkheden, en al snel wordt duidelijk dat ze in het buitenland iets in het toerisme willen beginnen. Ze besluiten naar Frankrijk te gaan. ‘We zijn niet per se francofielen — we gingen niet alleen naar Frankrijk op vakantie — maar we vinden het klimaat er heel fijn en we wilden dat onze plek goed te bereizen zou zijn vanuit Nederland.’

Bij de keuze voor de streek onderzoekt Nannette de statistieken op het gebied van toerisme op verschillende plekken in het land. ‘Het zuiden van Frankrijk was al helemaal verdeeld: als je daar iets wilde beginnen nam je een risico, dan moest je het afpakken van iemand anders. Hier in deze streek (de Drôme-Provençale, red.) was toerisme nog in opkomst; er was nog genoeg te ontwikkelen om je eigen plek daarin te veroveren.’ Omdat eerdere vakanties in deze regio, in Nyons om precies te zijn, erg goed in de smaak waren

gevallen, besluit het stel daar te zoeken. ‘Ons gevoel zei: de Drôme-Provençale, dat is toch wel helemaal gaaf.’

CONDORCET

Voor de exacte plek stellen ze een wensenlijst op, waar onder meer op staat dat de omgeving gastronomisch moet zijn met leuke, karakteristieke dorpjes, mooie natuur en een fijne aanrijroute. Tijdens een van de tripsjes naar Frankrijk om panden voor hun toekomstige chambres d’hôtes te bezichtigen, worden ze gebeld door de makelaar: het pand dat ze zouden bekijken is al verkocht. Nannette en Christon besluiten alsnog door te rijden en het weekend in Frankrijk door te brengen, en onder het mom van ‘we zijn er nu toch’ bezoeken ze het makelaarskantoor. Daar haalt de makelaar het stel over om een pand in Condorcet te bezichtigen dat ze al eerder onder ogen hadden gekregen.

‘We vonden het allebei niks. Zo koud, kil, afstandelijk, geen sfeer. Maar de makelaar wilde ons heel graag meenemen, dus we zijn toch gaan kijken.’ De hele weg ernaartoe zijn Nannette en Christon verrast: de route is mooi en het voelt eigenlijk toch wél goed. ‘We rijden het terrein op, hadden het pand nog niet eens gezien en we dachten: dit is het. Ik krijg er weer kippenvel van als ik eraan denk. We stapten uit

Pont Roman

de auto en dachten allebei: hier willen we zijn. Het was alles bij elkaar: de kleine berg ertegenover, de gigantische tuin, er stroomde een riviertje langs. Het was puur een gevoel.'

Twaalf jaar lang runnen Nannette en Christon een chambres d'hôtes met tien accommodaties op deze voor hen zo geliefde plek in Condorcet. 'We leefden eigenlijk op ons eigen eilandje daar, op het platteland zo'n twaalf kilometer ten oosten van Nyons.' Nannette omschrijft dit avontuur als een geweldige ervaring die ze voor geen goud had willen missen. Toch is het ook dubbel: omdat het voormalige familie-huis bij lange na niet meteen in dienst kon worden genomen als gastenverblijf, investeren ze jarenlang in verbouwingen. 'We hadden in de eerste jaren weleens de zorg of we het hoofd wel boven water konden houden.'

PERSOONLIJKE BRIEF

En dan gebeurt er iets waar Nannette en Christon niet op voorbereid zijn. 'Op een dag kregen we een heel persoonlijke brief van een Frans stel dat ons pand wilde kopen. We hadden wel bepaald dat we hier niet voor altijd zouden blijven zitten, maar we wilden het pand pas over een jaar of vijf te koop zetten. Ik dacht: is dit een grapje ofzo? Maar nee, ze waren heel serieus. Ze waren toevallig bij een pand wezen kijken dat verderop in het dal wat hoger lag en hadden onze chambres d'hôtes van bovenaf gezien.' Uiteindelijk komt het stel kijken en Nannette en Christon krijgen de vraag wat het pand kost. 'Het was — en is nog steeds — ons kindje. We hebben onze ziel en zaligheid in dit project gestopt. Maar we realiseerden ons ook dat het geen woonhuis is dat je ver-

koopt. Nu hadden we de kans, en over vijf jaar weet je niet of iemand het wil. We besloten het dus te verkopen, en dat is gelukt voor een bedrag waar wij ons goed bij voelden.'

Terwijl Nannette en Christon nadenken over hun volgende stap, wonen ze tijdelijk in een huurwoning. 'Toen we de chambres d'hôtes verkochten, liep het als een trein. Daar waren we goed in, dus waarom zouden we dat kunstje niet herhalen, maar dan kleinschaliger?' Ze gaan op zoek naar een accommodatie iets dichterbij Nyons, maar wel op het platteland. En jawel, ze vinden een pand dat aan hun wensen voldoet. 'We konden alles zo afvinken. Maar we zaten in de auto, keken elkaar aan en zeiden allebei: nee. En we konden allebei niet zeggen waarom.'

Als de makelaar hen er vervolgens op wijst dat ze alleen maar praten over wat hun gasten willen én dat ze een kopie willen maken van wat ze al gedaan hebben, realiseren ze zich dat ze helemaal niet gedacht hebben aan wat ze zelf willen, nu en in de toekomst. Vervolgens ziet Nannette een *annonce* staan van een oud herenhuis middenin Nyons met een karakteristieke gevel. 'Dat huis heeft me altijd geïntrigeerd, en nu stond het dus te koop. We dachten dat het te klein zou zijn voor onze wensen, maar toen we gingen bezichtigen vielen we van de ene verbazing in de andere.'

UITZICHT OP DE PONT ROMAN

Dat herenhuis is nu Maison de maître Des-Sens, waar het stel sinds eind 2017 woont. Zelf wonen ze op de begane grond en op de eerste, tweede en derde etage hebben ze volledig ingerichte vakantieappartementen gecreëerd. Ook is er

Notre-Dame de Bon Secours

‘Ik had dromen, nu is het vooral genieten. Dat vind ik rijkdom’

een gastenkamer, een kamer met massagetafels waar je een masseuse kunt laten komen en helemaal beneden zijn twee, voorheen als kelder gebruikte, caves, waar je in één cave een wijnkelder en een eet- en verblijfsruimte met koelkast en bar vindt. En dan is er ook nog de waanzinnige tuin vanwaar je uitzicht hebt op de bergen, de rivier en als klap op de vuurpijl de historische Pont Roman.

Eén keer per week koken Nannette en Christon voor hun gasten. De *table d’hôtes* hebben ze bewust in het leven geroepen, zodat de gasten elkaar een beetje kunnen leren kennen. Deze avonden zijn altijd stikgezellig, vertelt Nannette. Buiten dat zijn de vakantieappartementen volledig autonoom, dus iedereen kan z’n eigen gang gaan. Dat zorgt ervoor dat Nannette en Christon niet de hele dag beschikbaar hoeven zijn voor de gasten. ‘Daardoor doe ik nu ook veel andere dingen. Ik heb een cursus fotografie en video maken gevolgd, omdat ik het leuk vind om hier in huis en buiten dingen vast te leggen. Ik ga ook een pand verkopen van Nederlanders en ben een pand aan het aankopen voor vrienden van ons. Christon, die in ons eigen pand uitgeklast is, vindt het leuk om met klanten mee te denken als ze iets willen verbouwen of aanbouwen, dus hij is ook lekker op pad. En hier in het stadje kennen we Jan en alleman inmiddels.’

En dat is nou juist wat ze zo leuk vinden, benadrukt Nannette. ‘Dat geeft ons echt het gevoel dat je onderdeel bent van deze gemeenschap. Hier zitten we tussen de Fransen en als je naar buiten loopt — dat vind ik geweldig — wordt er altijd vriendelijk gedag gezegd en even een babbeltje gemaakt, wie je ook tegenkomt.’ Of ze nog dromen hebben voor de toekomst? Dat vindt Nannette een lastige vraag. ‘We hebben geen dromen meer wat dat betreft. We hebben de kans gekregen om zulke mooie dingen neer te mogen zetten en het avontuur — en risico — aan te gaan, en we zijn allebei enorm verrijkt daarmee. Ik had dromen en een behoorlijke prestatiedrang, en nu is het vooral genieten. Dat vind ik rijkdom.’ ●

MAISON DE MAÎTRE DES-SENS
24 RUE DES BAS BOURGS, NYONS
DESSENS-NYONS.COM

NYONS EN OMGEVING

Hoewel het bij Maison de maître Des-Sens goed toeven is met een aperootje in de tuin, is het natuurlijk ook erg leuk om eropuit te trekken. Als je de straat uitloopt ben je al bij de gezellige restaurants van Nyons, en Nannette en Christon weten uiteraard precies waar je moet zijn. 'Zoek je een gezellige bistro met prima keuken? Dan moet je bij Le Bistrotteur zijn. Dit restaurant heeft een dakterras met zicht op de bergen. La Cuisine du Marché is ook een goede optie: het heeft een kleine kaart, geweldig opgemaakte borden en een verfijnde smaak. Ga voor een Aziatisch tintje naar Le Verre à Soie. Dit is een Frans/Aziatisch restaurant dat gerund wordt door een echtpaar. Zij is de kok – en van oorsprong Aziatisch – en hij is de wijnkenner, vooral op het gebied van champagnes. De verfijnde keuken van Bib Gourmand La Charrette Bleue op ongeveer 10 kilometer buiten Nyons is trouwens het omrijden waard.'

Zin om eropuit te trekken in de regio? De mogelijkheden zijn eindeloos. 'Scourtinerie is een familiebedrijf waar *scourtins*, kokosmatten voor het persen

van olijfolie, werden geproduceerd. Inmiddels is het met de tijd meegegaan qua producten, maar ze werken nog steeds met de oorspronkelijke machines. Je kunt er demonstraties bekijken, er is een museum en boetiek.' Voor olijfproducten en wijnverkoop ga je naar de coöperatie Vignolis, vertelt Nannette. Hier vind je een proeflokaal, expositieruimte, museum en winkel. 'En bij lavendeldistilleerderij Bleu Provence

verwerken ze lavendel, maar ook tijm en andere kruiden. Je kunt er rondleidingen krijgen over hoe het hele proces van lavendelteelt tot aan het produceren van lavendelproducten plaatsvindt.' Bovendien zijn er vanaf het Maison diverse mooie wandelingen die je kunt maken, door olijfgaarden, bossen, en wijngaarden met indrukwekkende vergezichten. Kiezen wordt nog een uitdaging.